

OBSAH.

Strana

Předmluva.

O účelu vyučování zpěvu na školách obecných i měšťanských . . . 3

Třída prvá.

Úvod 7

§ 1. (O houslích a strunách. O smyčci a žíních. O tonu. O krátkém a dlouhém tonu. Ton mluvený, ton zpívaný.) 7

§ 2. (Tony silné a slabé. Takt. Písemné vyznačení tonův. Úlohy kombinované.) 11

§ 3. (Různé znění houslových strun. Vystupující a sestupující řada tonů. Tony hluboké a vysoké. Zpívání jednotlivých tonů hlubších a vyšších. Zpívání dvoučlenných tonosledů vystupujících a sestupujících. Úlohy kombinované.) 15

§ 4. (Noty. Notová osnova. Nápěv. Stručný nástin metody u nacvičení nápěvů „podle sluchu.“) 20

§ 5. (Důležité připomenutí. Zařízení notové tabule. Trojdobý takt. Nota prázdná s tečkou (trojdobá). Taktové ohrádky čili taktý. Píseň. Taktování krátkými pohyby.) 24

§ 6. (Noty vázané. Kdy se píší vázané noty po různu a kdy spojeny. Kdy máme dítky naváděti ku zpěvu lahodnému a jakých prostředků lze v této příčině užívatí) 28

§ 7. (Rozhled pro učitele ve příčině zřetelů týkajících se v písni části textové, a to: zřetelnosti slovné, rytmu a dynamiky v řeči. Co žádati lze v té věci od dítek.) 32

§ 8. (Rozhled pro učitele ve příčině pravidel, týkajících se ve zpěvu dýchání zřetelem zdravotním i uměleckým; dále ve příčině prostředků k docílení nelíčené přirozeného provedení písně. Co žádati lze v těch věcech od dítek prvního stupně.) 38

§ 9. (Jak dalece vystačíme s vědomostmi dítkám posud zjednanými? Náčrt rozboru písně oběma zřeteli i rytmickým i melodickým až ku provedení názoru zpívající školou.) 43

Úvahy 49

Třída druhá.

§ 10. (Které budou úlohy ke cvičení sluchu a hlasu ve třídě druhé zřeteli známými, a který jest v té příčině zřetel nový.)	54
§ 11. Vychovávání hlasu. (Hlavní účel hlasového ústrojí. Upotřebení škály ke cvičením sluchovým a hlasovým. Těchto cvičení přípravné počátky.)	57
§ 12. (Potřeba návěsných tabulí. Nutnost dalšího pečlivého rozboru daných názorů Kdy učiniti počátek se cvičením vlastně hlasovým. Jak naložiti s časem.)	62
§ 13. (O složených taktech čtyř- a šestidobém. Ligatura.)	69
§ 14. Cvičení hlasu. (Co učiníme ve prospěch vokálův e, i, o, u a co k vůli rozšíření hlasového objemu. Jaké zvláštní budou tendence hlasového cviku. Co stane se dále v písni.)	73
Přehled	77

Třída třetí.

§ 15. (Předpis učebných osnov. Co rozumíme slovem: „hlasové jádro.“ O příčinách chabosti hlasové. Co činiti jest, aby dívky jednak poznávaly různost hlasového jádra, jednak chabé hlasy své znenáhla lepším jádrem osvěžovaly.)	79
§ 16. (Dosavadní upotřebení slabiky la při cvičení ustupuje pojmenování písmenového a slabikového. Stupnice čili škála. Intonace různých stupňů škálových ku cvičení sluchu směrem melodickým. Slovo proti zanedbávání různých klíčův.)	90
§ 17. (Potřeba bezvadné plynlosti u provádění těchto cvičení. Ostření paměti pro znění tónů minulých. O představování tónův. Odkud živé, odkud chabé představování.)	99.
§ 18. (Pomlky: celá, dvoudobá a půldobá [osminová]. Mezidobé nástupy tónův.)	115
Úvahy	118

Třída čtvrtá.

§ 19. (Předpis učebných osnov. Opakování učiva z předchozích tří ročníků. Jak rozumíme zpěvu „podle sluchu,“ jakožto nutné přípravě k nauce o zřevu „podle not.“)	122
§ 20. (Nové pojmenování časových hodnot mezi notami a pomlkami jakožto hodnot dvou- a trojdílných. Cvičení a rozkládání větších časových hodnot na více menších stejných i nestejných a naopak: u ztahování menších trvotů na menší počet hodnot vyšších.)	125
§ 21. Cvičení dítek v udávání míst pro škálové stupně podle ustanovení dolního škálového c. — O klíčích.)	133
§ 22. (Písemná vyznačení taktu. Takty jednoduché, takty složené.)	136

- § 23. (Cvičení praktická. Kterým pochodem jest nám při nich domáhati se úspěchu.) 139
- § 24. (*C*-dur-škála. O posuvkách. Pojmenování tónů zvýšených a snížených. Posuvky stálé a nahodilé.) 141

Třída pátá.

- § 25. (Předpis učebních osnov. Intervally a jich pojmenování. Melodický názor intervallů: *A*) od základního tónu nahoru, *B*) od základního tónu dolů. O převratech intervallů.) 148
- § 26. (Harmonický názor intervallů; Zpěv dvouhlasý. Cvičení zpěvu dvouhlasého. O intervalech ladných a neladných. [Konsonance a dissonance.] 153
- § 27. (Chromatická škála. Cvičení s posuvkovými předpisy nahodilými. Upotřebení těchto k vykročení z příkladů posud jen *C*-dur-škálových do znění jiných oborů toninových.) 158
- § 28. (Stavba tvrdých škál s předpisy posuvkovými až do čtyř *křížků* a do čtyř *bě*. Škála jakožto zdroj tonového staviva pro budování hudebních tvarů.) 162

Třída šestá, sedmá a osmá.

- § 29. (Předpis učebních osnov. O mutaci a rejstříkách hlasových.) 168
- § 30. (Různé dojmy z *dur* a *moll*. Něco ve prospěch hudební vnímavosti. Staré církevní škály, jich pojmenování a tonové seřazení. Škály *dur* a *moll*. Tonorod. O modulaci.) 170
- § 31. (Akkord. Co jest melodický, co harmonický projev tonový. O trojzvuku. O tonice, dominantě, subdominantě a jich trojzvucích. Zpívání trojzvuku podobou melodickou (v rozložení na členy), harmonickou (v souznění členův). O toninách *C*-dur, *a*-moll. O tonech citlivých. Citlivost tónův chromatických. Trojzvuky *dur* a *moll*. Cvičení) 177
- § 32. (Toninový sourod *G*-dur *e*-moll. Průdloužení tónu, jež znamená nota dvoudílná, tečkou. Nejjednodušší harmonické postupy z trojzvuku tonikového k trojzvukům na dominantě a subdominantě) 186
- § 33. (Toninový sourod *F*-dur *d*-moll. Triola, duola, sextola, kvartola) 189
- § 34. (Toninový sourod *D*-dur *h*-moll. Dissonance pode svitem aesthetickým. Hudba a zpěv jakožto zrcadlo nejvyšších pořádků v přírodě hmotné i mravní. Průchody) 193
- § 35. Synkopa. Průtah. Rhythmika a dynamika ve zpěvu 196
- § 36. (Intervally čisté a velké; malé, zvětšené a zmenšené se svými převraty. O tonech alterovaných) 199
- § 37. (Sourodné toniny: *Hes*-dur *g*-moll. Cvičení s tony alterovanými. O půltonu malém a velkém. Návrtný průchod. Anticipace. Tempo. Metronom 202

§ 38. (Septimová harmonie: septimový, kvintsextový, terckvartový a sekundový akkord. Zpěv čtyřhlasý. Rozdělení hlasů na soprany a alty)	208
§ 39. (Sourodné toniny <i>Es-dur c-moll</i> . O rozvodu dominantní septimové harmonie do harmonie tonikového trojzvuku. Znázornění zbývajících toninových sourodů)	212
§. 40. (Uvádění hlasu do zpěvu, čili prozpívání. Připomenutí podmínek krásného zpěvu)	218
K závěru. Znázornění krásen: jazykového i hudebního	220
